

FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

Christiansborg, den 3. juli 1996
Folketingets repræsentant ved EU

Til

udvalgets medlemmer og stedfortrædere.

Kommissær Silguy orienterer E-P om forberedelserne til ØMU'ens 3. fase

Med henblik på Europaudvalgsmødet 5. juli 1996, hvor økofinrådsmødet (8. juli) drøftes, fremsendes denne note.

Den 1. juli fremlagde kommissæren for monetære forhold, Yves-Thibault de Silguy, Kommissionens planer for forberedelsen til ØMU'ens 3. fase i Europa-Parlamentets underudvalg vedr. monetære forhold.

3 hovedprojekter

Kommissionen er i færd med at udarbejde oplæg vedrørende 3 hovedfelter, som led i forberedelsen af 3. fase:

- a. Skabelse af det juridiske grundlag for Euro'en
- b. Etablering af en stabilitetspagt
- c. Relationerne mellem deltagerne i 3. fase og de øvrige medlemslande

Ad a. juridisk grundlag

(som bilag 2 er optrykt de Maastricht-artikler, der er nævnt i denne Info-note)

Fra 1. januar 1999 er Euro'en møntfod for 3. fase-landene, og de gamle valutaer fryses fast, og kan ikke ændres.

Artikel 109 L, stk. 4 er grundlaget for denne etablering. Kommissionen mener også, at man kan henvise til art. 235, som medfører, at E-P i højere grad skal høres, og som i øvrigt kræver enstemmighed.

Herman, Danmark og art. 235

Det belgiske PPE-medlem af Europa-Parlamentet Fernand Herman, klargjorde overfor Silguy, at han fandt, at man skulle nøjes med art. 109 L, stk. 4 og ikke bygge på art. 235: for da ville f.eks. de lande, der opt'ede ud af ØMU'en kunne have vetoet

overfor, hvordan f.eks. 3. fase etableres, idet art. 235 kræver eenstemmighed blandt alle Rådets medlemmer (Herman tænker formentlig på UK og delvis på Danmark). Herman fandt, at art. 109 L, stk. 4 i tilstrækkeligt omfang sikrede Europa-Parlamentets deltagelse i processen. Det er altså en overvejelse værd, om Danmark evt. skal søge at sikre, at art. 235 også bliver anvendt, så vi har indflydelse på etableringen af 3. fase, skønt vi står udenfor.

Ad b. Stabilitetspagt

Fastholdelsen af budgetdisciplinen er afgørende for ØMU'ens funktion og kreditabilitet. Her finder Kommissionen, at en stabilitetspagt forhandlet og besluttet af alle 15 lande er nødvendig, og den skal tjene to formål:

- 1) Silguy sagde, at der skal være et budgetmål tæt på ligevægt, ikke over 3 pct.s underskud. Er der en respekt for budgetmålene, kan der i Unionen såvel som i medlemslandene skabes grundlag for vækst i beskæftigelsen. Silguy sagde dog, at dette budgetmål skulle differentieres i forhold til det enkelte land (se i denne forbindelse Financial Times-artiklen, **bilag 1**).
- 2) Der skal etableres et varslingsystem, der identificerer, advarer om, og korrigerer tendenser mod overskridelse af f.eks. 3 pct. grænsen.

Det forudsættes, at medlemslandene præsenterer stabilitetsprogrammer for Rådet. Art. 103, stk. 5 definerer elementer af sådanne programmer. Rådet træffer her afgørelse i overensstemmelse med art. 189 C.

Kommissionen foreslår, at dispositionerne, der bygger på art. 104 C, stk. 14, også præciserer etape-forløbet op til en evt. sanktionsudløsning, for at mindske det samlede tidsforbrug, men også for at skabe et klart forløb.

Kommissionen forventes at præsentere et forslag til sanktionspolitik i juli måned.

Ad c.

Relationerne mellem deltagere i 3. fase og de øvrige medlemslandes valutaer

Det bliver væsentligt, at få forstærkede konvergensprogrammer etableret i en kontraktsform. Endvidere må der etableres et vekselsystem med Euro'en som anker, men indeholdende en vis fleksibilitet, for at kunne imødegå forskellige situationer.

De forstærkede konvergensprogrammer skulle bl.a. omfatte fastsatte mål og tidshorisonter for realiseringen, og indeholde mål for den økonomiske politik. Der kan således forventes en løbende overvågning af de nationale programmer og politikker. Denne overvågning vil bygge på art. 103, stk. 5.

Silguy fandt det væsentligt, at det nye system var medvirkende til at stabilisere prisudviklingen.

Kommission og Parlament

Afslutningsvist - og i flere andre sammenhænge på mødet - lagde Silguy vægt på, at Europa-Parlamentet skulle mere på banen i denne sammenhæng.

Med venlig hilsen

Finn Skriver Frandsen

Bilag 1

Fin. Times 2. juli 1996, s. 2

NEWS: EUROPE

Brussels rejects fixed targets for Ecu

By Lionel Barber in Brussels

The European Commission will steer clear of fixed targets for enforcing budgetary discipline among countries participating in the single currency, Mr Yves-Thibault de Sileguy, monetary affairs commissioner, said yesterday.

Despite German calls for budget deficits to be limited to 1 per cent of gross domestic product, Mr de Sileguy told the European Parliament that the Commission would set budgetary objectives offering "breathing space" to individual economies using the single currency.

the euro. The commissioner's comments suggest that Germany can hope for only a partial victory in its campaign for a "stability" pact to fill in the gaps in the Maastricht treaty on budgetary discipline. Earlier German proposals for automatic sanctions against fiscal delinquents, including fines of up to 0.25 per cent of GDP, are also likely to fall by the wayside.

However, the political commitment to sound budget management is certain to survive and to be incorporated in secondary legislation. The final decision rests with govern-

ments, with finance ministers likely to decide the shape of the stability pact at a meeting in Dublin in September.

Separately, Mr de Sileguy told the parliament's monetary affairs sub-committee that the Commission remained undecided about how best to make the euro legal tender. The issue is sensitive because it turns on whether Britain and Denmark - which have an Ecu "opt-out" - as well as the European Parliament should be involved in the move to establish conversion rates between the euro and national currencies ahead of the launch

date of January 1, 1999.

One option is to use the "catch-all" Article 235, which says governments can take appropriate measures on the basis of a proposal from the European Commission and after consulting the European Parliament. In this case, Britain and Denmark would participate in a decision requiring unanimity. The alternative is to use Article 106L, which calls for all governments without derogations or "opt outs" to act unanimously, but after consultation with the European Central Bank rather than the parliament. MEPs issued a

pre-emptive strike against the use of article 235. Their concern has grown in recent days after EU leaders signalled that they intended to bypass formal procedures for establishing whether a majority of countries met the Maastricht criteria for Ecu next year.

Maastricht offers the chance for a fast-track Ecu in 1997 if a majority of member states meet the criteria on inflation, interest rates, exchange rate stability, budget deficits and government debt in 1996.

Belgium led a move at last month's EU summit in Florence to jettison the treaty pro-

visions on a fast-track Ecu on grounds it was superfluous. Others backed Belgium to gloss over the fact that only a handful of countries meet the criteria, at most Denmark, Ireland and Luxembourg.

Mr de Sileguy assured MEPs that the Commission would respect the treaty and carry out proper scrutiny of member states' economic performance in 1996. The European Monetary Institute, forerunner of the European Central Bank, is also supposed to produce a report on individual member states in time for the EU summit in Dublin in December.

Afsnit VI. Den økonomiske og monetære politik

Kap. 1. DEN ØKONOMISKE POLITIK

Art. 102A. [Indledning af den økonomiske politik] Medlemsstaterne fører deres økonomiske politikker med henblik på at bidrage til virkeliggørelsen af Fællesskabets mål, som disse er fastlagt i artikel 2, og i forbindelse med de overordnede retningslinjer, der er nævnt i artikel 103, stk. 2. Medlemsstaterne og Fællesskabet handler i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence, der fremmer en effektiv ressourcellokering, og i overensstemmelse med principperne i artikel 3 A.

Art. 103. [Koordinering af den økonomiske politik, overvågning] 1. Medlemsstaterne betragter deres økonomiske politikker som et spørgsmål af fælles interesse og samarbejder dem i Rådet i overensstemmelse med artikel 102 A.

2. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen, udnævner et udkast til de overordnede retningslinjer for Medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker og forelægger sine resultater for Det Europæiske Råd.

Det Europæiske Råd drøfter på grundlag af denne rapport fra Rådet en konklusion med hensyn til de overordnede retningslinjer for Medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker.

På grundlag af denne konklusion vedtager Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, en henstilling, hvori disse overordnede retningslinjer er fastlagt. Rådet underretter Europa-Parlamentet om sin henstilling.

3. For at sikre en suveræn samordning af de økonomiske politikker og en varig konvergens mellem Medlemsstaternes økonomiske resultater, skal Rådet på grundlag af rapporter fra Kommissionen overvåge den økonomiske udvikling i hver Medlemsstat og i Fællesskabet samt de økonomiske politikkers overensstemmelse med de overordnede retningslinjer, der er omhandlet i stk. 2, og regelmæssigt foretage en samlet bedømmelse.

Med henblik på denne multilaterale overvågning tilsender Medlemsstaterne Kommissionen oplysning om vigtige foranstaltninger, som de har truffet inden for deres økonomiske politik, samt andre oplysninger, som de måtte finde nødvendige.

4. Viser det sig i forbindelse med den i stk. 3 nævnte fremgangsmåde, at en Medlemsstats økonomiske politik ikke er i overensstemmelse med

de overordnede retningslinjer, der er omhandlet i stk. 2, eller at der er risiko for, at den bringer Den Økonomiske og Monetære Unions reelle virksomheds færd, kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen, rette de nødvendige henstillinger til den pågældende Medlemsstat, Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, kan beslutte at offentliggøre sine hensligninger.

Formanden for Rådet og Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet om resultaterne af den multilaterale overvågning. Formanden for Rådet kan opfordres til at give møde i Europa-Parlamentets kompetente udvalg, hvis Rådet har offentliggjort henstillingerne.

5. Rådet, der træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 189 C, kan vedtage nærmere bestemmelser for den multilaterale overvågningsprocedure, der er omhandlet i stk. 3 og 4 i nærværende artikel.

Art. 103A. [Finansiel støtte] 1. Med forbehold af de øvrige fremgangsmåder i denne Traktat kan Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen, vedtage foranstaltninger, der er tilpasset efter den økonomiske situation, navnlig hvis der opstår alvorlige forsyningsvanskeligheder med hensyn til visse produkter.

2. I tilfælde af vanskeligheder eller alvorlig risiko for store vanskeligheder i en Medlemsstat som følge af usædvanlige begivenheder, som den ikke selv er berørt af, kan Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen, på bestemt betingelse yde den pågældende Medlemsstat finansielle støtte fra Fællesskabet. Såfremt de store vanskeligheder skyldes naturkatastrofer, træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal. Formanden for Rådet underretter Europa-Parlamentet om den afgørelse, der er truffet.

Art. 104. [Forbud mod overtræk] 1. Det er ECB og Medlemsstaternes centralbanker, i det følgende benevnt »de nationale centralbanker«, forbudt at give selskabsinstitutioner eller -organer, centralregeringer, regionale, lokale eller andre offentlige myndigheder, andre organer inden for den offentlige sektor eller offentlige foretagender i Medlemsstaterne mulighed for at foretage overtræk eller at yde dem andre former for kreditfaciliteter, og det samme gælder ECB's og de nationale centralbankers køb af gældsinstrumenter direkte fra disse.

2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder ikke for offentligt ejede kreditinstitutter, som i forbindelse med forsyningen med reserver fra centralbankernes side skal have samme behandling af de nationale centralbanker og ECB som private kreditinstitutter.

dele af de stemmer, der er afgivet af repræsentanterne for Medlemsstater uden dispensation som vægtes i overensstemmelse med artikel 148, stk. 2, og der kræves enstemmighed blandt de pågældende Medlemsstater for så vidt angår en retsakt, der kræver enstemmighed.

6. Artikel 109 H og 109 I finder fortsat anvendelse på en Medlemsstat med dispensation.

Art. 109 L. (Indledning af tredje fase: udpegelse af ECB's direktion)

1. Straks efter, at afgørelsen om datoen for indledning af tredje fase er truffet i overensstemmelse med artikel 109 J, stk. 3, eller i påkommende tilfælde straks efter den 1. juli 1998:

- vedtager Rådet de bestemmelser, der henvises til i artikel 106, stk. 6;
- udpeger regeringerne i Medlemsstaterne uden dispensation efter fremgangsmåden i artikel 50 i ESCB-statuten formanden, næstformanden og de øvrige medlemmer af ECB's Direktion. Hvis der er Medlemsstater med dispensation, kan antallet af medlemmer af Direktionen være mindre end det, der er fastsat i artikel 11.1 i ESCB-statuten, men det må under ingen omstændigheder være under fire.

Så snart Direktionen er blevet udnævnt, er ESCB og ECB oprettet, og de forbereder deres fulde virke som beskrevet i denne Traktat og ESCB-statuten. Den fulde udøvelse af deres beføjelser begynder på tredje fases første dag.

2. Så snart ECB er oprettet, overtager ECB om nødvendigt EMI's opgaver. EMI træder i likvidation, når ECB er oprettet; de nærmere regler for likvidationen er fastsat i EMI-statuten.

3. Hvis og så længe der er Medlemsstater med dispensation, og med forbehold af artikel 106, stk. 3, i denne Traktat, ned sættes ECB's Generelle Råd, jfr. artikel 45 i ESCB-statuten, som ECB's tredje besluttende organ.

4. På datoen for indledning af tredje fase vedtager Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed blandt Medlemsstaterne uden dispensation på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB, de omregningskurser, til hvilke deres valutaer fastlæses uligenkaldeligt, og til hvilken uligenkaldeligt fastlagt kurs ECUen træder i stedet for disse valutaer, og ECUen vil blive en selvstændig valuta. Denne foranstaltning ændrer ikke i sig selv ECUens værdi udadtil. Rådet træffer efter samme fremgangsmåde også de andre foranstaltninger, som er nødvendige for en hurtig indførelse af ECUen som disse Medlemsstaters fælles valuta.

5. Hvis det i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 109 K, stk. 2, besluttes at ophæve en dispensation, vedtager Rådet med enstemmighed blandt Medlemsstaterne uden dispensation og den berørte Medlemsstat, på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB, den kurs, til hvilken ECUen træder i stedet for den berørte Medlemsstats

75

- kræve, at den pågældende Medlemsstat offentliggør yderligere oplysninger, der skal specificeres af Rådet, for den understøttede obligationer og andre værdipapirer;

- opfordre Den Europæiske Investeringsbank til at tage sin udlånspolitik over for den pågældende Medlemsstat op til fornyet overvejelse;

- kræve, at den pågældende Medlemsstat deponerer et ikke-renteberende beløb af en passende størrelse hos Fællesskabet, indtil det uforholdsmæssigt store underskud efter Rådets opfattelse er blevet korrigeret;

- pålægge bod af en passende størrelse.

Formanden for Rådet underretter Europa-Parlamentet om de afgørelser, der er truffet.

12. Rådet ophæver nogle af eller alle sine afgørelser som omhandlet i stk. 6-9 og stk. 11, i det omfang det uforholdsmæssigt store underskud i den pågældende Medlemsstat efter Rådets opfattelse er blevet korrigeret. Hvis Rådet tidligere er fremkommet med offentlige henstillinger, fremsætter det, så snart afgørelsen efter stk. 8 er ophevet, en offentlig erklæring om, at der ikke længere er et uforholdsmæssigt stort underskud i den pågældende Medlemsstat.

13. Når Rådet træffer de i stk. 7-9 og stk. 11 og 12 nævnte afgørelser, træffer det afgørelse på grundlag af en henstilling fra Kommissionen med et flertal på to tredjedele af sine medlemmers stemmer som vægtes i henhold til artikel 148, stk. 2, idet stemmer afgivet af den berørte Medlemsstat dog ikke medregnes.

14. Den protokol om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til denne Traktat, indeholder yderligere bestemmelser vedrørende gennemførelsen af den procedure, der er beskrevet i denne artikel.

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og ECB, vedtager passende bestemmelser, som derefter erstatter ovennævnte protokol.

Med forbehold af de øvrige bestemmelser i dette stykke fastsætter Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, inden den 1. januar 1994 de nærmere regler og definitioner for anvendelsen af bestemmelserne i nævnte protokol.

art/04,4

:104
stk 14

art. 184, c

189c, fortsat

Hvis Europa-Parlamentet har forkastet Rådets fælles holdning, kan Rådet ved en anden behandling kun træffe afgørelse med enstemmighed.

d) Kommissionen behandler på ny inden for en frist på en måned det forslag, på grundlag af hvilket Rådet har fastlagt sin fælles holdning, under hensyn til de af Europa-Parlamentet foreslåede ændringer.

Kommissionen fremsender til Rådet sammen med sit genbehandlede forslag de ændringsforslag fra Europa-Parlamentet, som den ikke har accepteret, idet den afgiver udtalelse om disse. Rådet kan med enstemmighed vedtage disse ændringer.

e) Rådet vedtager med kvalificeret flertal det af Kommissionen genbehandlede forslag.

Rådet kan kun med enstemmighed ændre det af Kommissionen genbehandlede forslag.

f) I de tilfælde, der er omhandlet i litra c), d), og e), træffer Rådet afgørelse inden for en frist på tre måneder. Hvis en afgørelse ikke træffes inden for denne frist anses Kommissionens forslag ikke for vedtaget.

g) De i litra b) og f) omhandlede frister kan forlænges med højst en måned ved fælles overenskomst mellem Rådet og Europa-Parlamentet.

art. 189c.

Artikel 189 C(*)

Samarbejdsprocedure

Når der i denne traktat henvises til denne artikel med henblik på vedtagelse af en retsakt, anvendes følgende fremgangsmåde:

a) Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter udtalelse fra Europa-Parlamentet, fastlægger en fælles holdning.

b) Rådets fælles holdning meddeles Europa-Parlamentet. Rådet og Kommissionen giver Europa-Parlamentet en udførlig redegørelse for grundene til Rådets fælles holdning samt for Kommissionens holdning.

Hvis Europa-Parlamentet inden for en frist på tre måneder fra denne meddelelse bifalder denne fælles holdning, eller har det ikke afgivet udtalelse inden udløbet af nævnte frist, vedtager Rådet endeligt den pågældende retsakt i overensstemmelse med den fælles holdning.

c) Europa-Parlamentet kan inden for den i litra b) nævnte frist på tre måneder med absolut flertal blandt sine medlemmer foreslå ændringer til Rådets fælles holdning. Europa-Parlamentet kan ligeledes med samme flertal forkaste Rådets fælles holdning. Resultatet af forhandlingerne fremsendes til Rådet og Kommissionen.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 61), i TEU.

Art. 235

1235
Art. 235. [Bemyndigelse] Såfremt en handling fra Fællesskabets side viser sig påkrævet for at virkeliggøre et af Fællesskabets mål inden for fællesmarkedets rammer, og denne Traktat ikke indeholder fornøden hjemmel hertil, udfærdiger Rådet på forslag af Kommissionen og efter at have indhentet udtalelse fra Europa-Parlamentet med enstemmighed passende forskrifter herom.

